

Marienwaard bij Maastricht 12.6.44.

Lieve Cara. Eindelijk kom ik er toe U te danken, voor Uwen aardigen brief aangeteekend 16 April j.l. Door de droevige tijdsomstandigheden met het overlijden van mijn beminde broeder Edmond, heb ik altijd uitstellen moeten. Na zijn dood bleef ik drie weken bij zijne vrouw, zij en wij allen zijn door zijn heengaan zwaar getroffen. Den 7 Mei, reisde ik weer voor de tweede keer naar 't ouderlijk huis, omrede dat 9 Mei de zeswekendienst voor hem was. Tante Maria heeft mij toen tot 31 Mei bij haar gehouden, het liefst zoude ze mij nu voor altijd bij haar houden, omrede, zij zich zoo erg eenzaam voelt. Daar ik eene bronchite opgedaan had, ben ik blij geweest hier weer rust en herstel te vinden.

Na zoo lang afwezig geweest te zijn, had ik veel orde te maken in klerkast en linnekast. U zult Uwe oude tante wel niet euvel duiden, dat ze met hare a.s. 75 jaren, niet meer zoo vlug is. Voor eenigen tijd zond Gerda mij een portret van U, dat met dat hoedje, welk U hier op had, het is alleraardigst, en staat netjes bij de anderen op de schrijftafel, dat van Gerda heb ik zeer ongunstig gevonden. Enfin, "les gouts ne discutent pas".

Met groot genoegen ontving tante Maria tijdens mijn verblijf bij haar Uwen zoo zeer deelnemende en gevoeligen brief, ook hare kinderen waardeerden zeer Uwe attentie, denkelijk heeft ze U nu al geantwoord. De deelname was algemeen. Ze hadden tot over de 700 brieven en kaarten. Op het bidprentje zult U nu wel datum van 't overlijden gezien hebben. Zoo als U mij in Uw schrijven vraagt dus ik herhaal het niet. Uw schrijven heb ik naast mij, en zie U op alles antwoord te geven. Hij is zacht en zonder lijden naar betere gewesten vertrokken, een heengaan, welke te benijden is.

Vreeselijk, was die terreuraanval op Schaerbeek, de tweede aanval is voor Frans zeer erg geweest, zijne hartziekte was in beterschap, maar nu is hij weer zeer ellendig, heeft groote last van benauwdheden en moet volkomen rust houden. Hij is met zijne vrouw in de clinique. Zie hier zijn adres Clinique de la Charite Maternelle, Rue Malibran, Ixelles, Bruxelles.

Schrijft eens een opbeurenden troostbrief. U schrijft zoo keurig en aangenaam.

Willem heeft zeer wel gedaan naar Strombeek te vertrekken, gelukkig voor zijn aardig vrouwtje en lieve kindertjes, groet hun zeer hartelijk van mij.

Ja, mijne lieve Corry, wat ben ik God dankbaar dat wij tot heden rustig omgeven door die heerlijke natuur in onze "Vrouwenburcht" zitten. Moge het zoo blijven tot aan 't einde van alle deze ellende veroorzaakt door oorlog. Jammer dat wij tot heden geen aanhoudend warm lente weer hadden, waar we zitten is het heusch niet te warm. Ik begrijp, dat Uwe reisjes als actrice in die stinkende bussen, niet aangenaam zijn, mais chacun choisit son métier. Dank U voor de moeite welke U gedaan heeft, na de ziekte van oom Frans in mijn naam te informeeren. Indien U eens in den schouwburg van Heerlen komt spelen, hoop ik zeer te kunnen komen, om Uw talent te bewonderen. Ook deel ik U als antwoord op Uwe vraag mede, dat ik nog een ouden, gesneden aardige kleine waaier in ivoor heb, zooals een oude parasol, hetgeen U zich kunt medenemen, als U in vacantie te Heerlen bent.

Ik ben niet naar de bruiloft van Al geweest. Hij heeft mij zeer lief inviteerd, maar het was mij in tegenwoordigen tijd, te lastig omrede men in de treinen meestal staan moet dat is te veel voor mijn leeftijd.

Na hun huwelijk zijn (zij) bij Heerlen naar het hotel Kasteel Cortenbach 8 dagen gekomen, toen hebben ze een bezoek bij tante Maria gemaakt en zoo leerde ik ze kennen, zij maakt een lieven, zeer beschaafden indruk. De bruiloft was zeer plechtig, alles even deftig. Later zullen wij er de photos van te zien krijgen. In Maastricht kom ik enkel als het hoog nodig is, ik heb een hekel aan die bussen, lang staat men te wachten, ze slaan zich voor er binnen te komen..

Nu mijne beste Cara heb ik op alles geantwoord, hoop dat deze U in goede gezondheid aantreft en bij gelegenheid, door Uwe goedheid weer een bericht van dien besten broer Frans krijg.

Bij voorbaat dank

Weest in haast omhelsd

Van Uwe tante

Gertrude

Aantekeningen

De familiebanden:

Tante Gertrude schreef in 1944 een antwoord op een brief naar haar nicht Cara, toen 31 jaar en actrice aan de schouwburg van Antwerpen. Haar doopnaam was Corrie, maar Cara veranderde haar naam later in Cara. In deze brief, waarin je nog duidelijk kan merken dat Gertrude veel Frans gesproken heeft, noemt zij diverse familieleden. In het schema hieronder heb ik dat verduidelijkt.

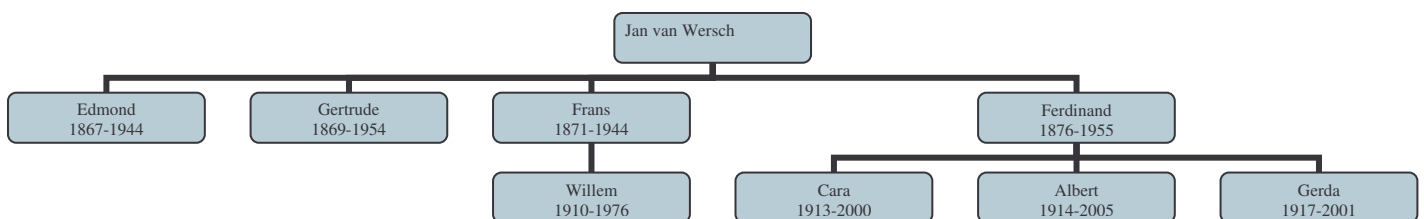
Zij begint haar brief met het overlijden van haar broer Edmond (3 april 1944) en noemt daarbij Maria als zijn echtgenote.

Frans en zijn zoon Willem woonden beiden in het Belgische Schaarbeek (bij Brussel).

Gertrude haalde de aanval van de Amerikanen op de spoorwegen van Schaarbeek in mei 1944 aan.

Al woonde in Amsterdam. Hij trouwde in Hilversum mei 1944 met Bep Munnik.

Zuid Nederland was nog niet bevrijd.

Mariënwaard bij Maastricht

Voorheen kasteel De Kanjel. Het oudste gedeelte van het huis, ook wel Mariënwaard of Grande Suisse geheten, is van 1733. Het was in de tijd van Gertrude een Fransiskanessen klooster

Clinique Maternelle

De hoofdgebouwen, in rode baksteen, behoren toe aan het voormalige ziekenhuis Malibrans Solbosch. Aan de oorsprong van dit ziekenhuis bevindt zich een instelling die opgericht werd in 1896 door vijf kloosterzusters van de « Charité Maternelle » van Metz en die bestond uit een materniteit, en vanaf 1909 ook uit een polikliniek. Het geheel werd geleidelijk uitgebreid met gebouwen en diverse eigendommen. Het ziekenhuis kreeg er geleidelijk ook andere functies bij.